خبر

سود سهام عدالت هر نفر ۵۳۲۰۰ تومان

● مشاور سازمان خصوصی‌سازی از آغاز مرحله تکمیلی واریز سود سهام عدالت به حساب مشمولان از دیروز خبر داد و گفت: در این مرحله سود واریزی هر نفر، دو برابر مرحله نخست و مبلغ ۵۳هزارو ۲۰۰ تومان است. به گزارش مهر؛ سیدجعفر سبحانی با اعلام این خبر اظهار کرد: مبلغ ۵۳هزارو ۲۰۰ تومان واریزی به حساب دارندگان سهام عدالت در واقع مرحله تکمیلی کل دریافتی تا پایان امسال است. در مرحله قبل مبلغ ۲۶هزارو ۶۰۰ تومان به حساب افراد واریز شده بود و مبلغ جدید بابت مرحله تکمیلی سود دریافتی تا پایان امسال خواهد بود. مشاور سازمان خصوصی‌سازی افزود: در مرحله اول برای ۳۴ میلیون دارنده سهام عدالت مبلغ ۲۶هزارو ۶۰۰ تومان واریز شده بود که با رقم ۵۳هزارو ۲۰۰ تومان این مرحله، جمعا هر فرد دارنده سهام عدالت ۷۹هزارو ۸۰۰ تومان دریافت می‌کند. سبحانی ادامه داد: حدود ۱۶ گروه در این مرحله برای دریافت سود سهام عدالت در نظر گرفته شده‌اند که عبارت‌اند از مددجویان کمیته امداد امام، مشمولان تحت پوشش سازمان بهزیستی، زنان سرپرست خانوار، ایثارگران، خدام مساجد، خبرنگاران، بیماران خاص و... .

عوارض آزادراه‌ها گران می‌شود

● معاون ساخت آزادراه‌های شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشور گفت: نیازمند ساخت پنج هزار کیلومتر آزادراه جدید هستیم که باید با اصلاح مدیریت ضمن حفظ سرمایه‌گذاران، نرخ عوارضی‌ها هم متناسب با خدمات به مردم باشد. به گزارش تسنیم، سیدحسین میرشفیع افزود: اگر بخواهیم سرمایه‌گذاری در حوزه ساخت آزادراه تداوم یابد، باید امنیت سرمایه‌گذاری را با بازگشت سرمایه بر اساس گزارش درآمد هزینه در ۱۸ تا ۲۰ سال بهره‌برداری لحاظ کنیم. وی با اشاره به افزایش‌نیافتن نرخ عوارضی در سال ۹۶ و گله‌مندی سرمایه‌گذاران تصریح کرد: بعضی از آزادراه‌ها مانند تهران تا تبریز نیاز به بهسازی اساسی و سرمایه‌گذاری دارد و قطعا تغییراتی در نرخ عوارضی ایجاد خواهد شد. میرشفیع ادامه داد: هزینه‌های آزادراه در حال حاضر از محل عوارضی و برخی تأسیسات جانبی تأمین می‌شود و اگر قرار باشد فشار فقط به سرمایه‌گذاران وارد شود سرمایه‌ها از این حوزه خارج می‌شود پس نرخ‌ها باید متعادل باشد.

معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در گفت‌وگو با «شرق»:

امسال درصدی از فاصله مزد جبران می‌شود

نماینده وزارت اقتصاد در جلسات سال جاری تعیین دستمزد شرکت می‌کند

ارمغان جوادنیا: هفته آینده قرار است جلسات شورای عالی کار برای تعیین دستمزد سال آینده کارگران به‌صورت رسمی آغاز شود. اما سؤال این است که با توجه به اینکه قدرت خرید جامعه کارگری در سال‌های گذشته با افت شدیدی روبه‌رو شده و سبد معیشت جامعه کارگری و حقوق‌بگیر کشور در سال‌های متمادی از واقعیت‌های روز زندگی فاصله گرفته است، مزد ۹۷ چگونه قرار است تعیین شود؟

نمایندگان کارگری معتقدند که مزد تعیین‌شده باید این توانمندی را داشته باشد که از سقوط بیشتر ارزش دستمزد در برابر هزینه‌های زندگی جلوگیری کند و بر اساس واقعیت‌های زندگی و تأثیر تورم بر سبد معیشت خانوار و نه تورم اعلامی بانک مرکزی تعیین شود و شکاف عمیقی که بین دستمزد و سبد معیشت ایجاد شده جبران شود. نماینده دولت نیز با تأکید بر اینکه روال دولت در چهار سال گذشته جبران بخشی از عقب‌افتادگی‌ها بوده، معتقد است امسال نیز قرار است درصدی از این فاصله جبران شود. با وجود این باید دید در جلسات تعیین مزد چگونه قرار است این شکاف پر شود و نرخ تورم بر چه مبنایی تعیین خواهد شد؟

هنوز پیشنهادی مطرح نشده است

احمد مشیریان، معاون روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی درباره پیشنهاد دولت برای تعیین دستمزد سال آینده کارگران به «شرق» توضیح داد: هنوز پیشنهاد خاصی از سوی شرکای اجتماعی مطرح نشده است اما معمولا دولت با توجه به نرخ تورم درباره دستمزد با شرکای اجتماعی خود مذاکره و نتیجه کلی را اعلام می‌کند اما هنوز هیچ گروهی پیشنهاد خاصی در تعیین دستمزد سال آینده ارائه نکرده‌اند. او در پاسخ به این سؤال که دستمزد سال آینده چند درصد افزایش می‌یابد، نیز اضافه کرد: اصلا نمی‌توان هیچ پیش‌بینی‌ای دراین‌باره بیان کرد. مشیریان درباره سبد معیشتی در دستمزد سال آینده نیز تأکید کرد: معمولا در چهار سال گذشته روال بر این اساس بوده است که دولت همراهی‌هایی را برای جبران بخشی از عقب‌افتادگی‌ها داشته و درصدی را به سبد معیشتی اضافه کرده است. طبیعتا سیاست‌ها هنوز تغییری نکرده است اما برای اینکه بدانید دستمزد سال آینده چقدر تعیین می‌شود، باید یک مقدار دیگر صبر کنید. معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی درباره جبران فاصله سبد معیشت نیز توضیح داد: مابه‌التفاوتی که دولت اعمال کرده برای این است که به سبد معیشت اضافه شود. اما با این وجود امیدواریم بتوانیم درصدی از این فاصله را جبران کنیم. او در پاسخ به سؤال دیگر «شرق» مبنی بر اینکه آیا دستمزد کارگران متناسب با ۱۰ درصد حقوق کارمندان افزایش خواهد یافت نیز اضافه کرد: افزایش ۱۰درصدی حقوق کارمندان پیشنهاد دولت بوده اما مجلس پیشنهاد جدیدی مطرح کرده است. با این حال باید دید در بودجه چه رقمی مصوب می‌شود. چون پیشنهاد مجلس این بوده است که حقوق کارمندان تا پنج میلیون تومان بین ۱۵ تا ۱۸ درصد و از پنج میلیون تومان به بالا صفر تعیین شود. برای کارگران اما هنوز هیچ عددی نه طرح شده و نه بحث شده است. به هر صورت اول باید دید دولت چه سیاستی را برای کارمندان اعمال می‌کند. او این را هم اضافه کرد: در چهار سال گذشته ۴۰ درصد تورم داشتیم و میزان افزایش حقوق حدود ۷۵ درصد بود. او در بخش دیگری از این گفت‌وگو اشاره‌ای هم به جزئیات جلسات برای تعیین مزد سال آینده کرد و توضیح داد: امسال دو کارگروه زیرمجموعه شورای عالی کار تشکیل شده است؛ یکی کارگروه مزد است که در واقع کلیات بحث‌های مربوط به مزد در آن کارگروه انجام می‌شود و از دولت و نماینده‌های مختلف در آن کارگروه حضور دارند. امسال نیز از نماینده فعال وزارت اقتصاد دعوت شده تا در جلسات شرکت کنند تا بعد از اعلام و جمع‌بندی نظرات نتیجه جلسه نهایی شورای عالی کار در مورد دستمزد اعلام شود.

عکس: مهدی قاسمی، ایسنا

اما واگرهای تعیین مزد

علی خدایی، نماینده کارگران در شورای عالی کار در گفت‌وگو با «شرق» با اشاره به جزئیات دستمزد سال آینده کارگران توضیح داد: سال گذشته با گروه‌های کارفرمایی و دولت به توافق سه‌جانبه‌ای درباره اجرائی‌شدن بند دو ماده ۴۱ قانون کار دست پیدا کرده‌ایم. این ماده تعیین تکلیف دستمزد کارگران را مشخص کرده است که شورای عالی کار باید سالانه حقوق کارگران را با توجه به دو معیار تعیین کند؛ توجه به نرخ تورمی اعلامی از سوی بانک مرکزی و بند دو ماده ۴۱ قانون. این بند تعیین کرده است مزد تعیین‌شده باید بتواند حداقل‌های یک زندگی را تأمین کند. حداقل‌های زندگی متأسفانه بعد از تصویب قانون کار در ۲۵ سال گذشته هیچ وقت تعریف نشده بود و معمولا در تعیین دستمزد ملاک قرار نمی‌گرفت. سال گذشته برای تعریف مصادیق بند دو ماده ۴۱ قانون کار به توافق رسیدیم. برای سال گذشته عددی که تکلیف قانونی ما برای تعیین حداقل‌های زندگی برای تعیین دستمزد کارگران است، با حضور شرکای اجتماعی یعنی دولت و کارفرمایان عدد دومیلیون‌و ۴۸۹ هزار تومان محاسبه شد و این عدد سال به سال با توجه به افزایش نرخ قیمت‌ها و تأثیر نرخ تورم بر سبد هزینه‌های خانوار به‌روزرسانی می‌شد. همان‌طور که مشخص است سال گذشته نهایتا متوسط مزد تعیین‌شده برای کارگران برای یک خانوار حداکثر یک‌میلیون‌و ۳۱۷ هزار تومان بود یعنی یک فاصله حدودا یک‌میلیون‌و ۲۰۰ هزار تومانی بین حداقل دستمزد و تکلیف قانونی ما در بند دو ماده ۴۱ قانون کار وجود داشت. امسال از اوایل آذر ماه جلسات کارگروه دستمزد با مشارکت سه طرف کارفرمایان، کارگران و دولت در حال فعالیت است. او اضافه کرد: این کارگروه با این مأموریت تشکیل شد که راه‌های تأمین حداقل‌های زندگی برای کارگران بررسی شود. مباحث مفصلی در این کارگروه بررسی شد، اما واقعیت این است که کارفرمایان معتقدند قسمتی از هزینه‌های زندگی ذیل قانون اساسی جزء تکلیف دولت‌هاست و اختلاف نظری در این موضوع بین کارفرمایان و دولت است به همین دلیل تا امروز به نتیجه قابل طرحی در کمیته نرسیده‌ایم.

خدایی تأکید کرد: جلسات شورای عالی کار برای تعیین دستمزد کارگران از هفته آینده به صورت رسمی آغاز به کار می‌کند و نهایتا نظر ما به عنوان گروه کارگری این است که مزد تعیین‌شده ابتدا باید این توانمندی را داشته باشد که از سقوط بیشتر ارزش دستمزد در برابر هزینه‌های زندگی جلوگیری کند. یعنی افزایش دستمزد باید براساس واقعیت‌های زندگی و تأثیر تورم بر سبد معیشت خانوار و نه تورم اعلامی بانک مرکزی باشد و در مرحله دوم باید بتوانیم به توافقی با کارفرمایان دولت برسیم که طی چند سال با برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده شوکی به بازار وارد نشود و این فاصله جبران شود. این برنامه‌ای برای دستمزد سال آینده است. او درباره سبد معیشتی در دستمزد سال آینده توضیح داد: با توجه به مصوبه سال گذشته که در شورای عالی کار داشتیم، میزان دستمزد براساس موضوع سبد معیشت است اما به این معنی نیست که حداقل دستمزد را در سال جاری به عدد سبد معیشت برسانیم چون فاصله‌ای که افتاده حاصل سال‌های سال غفلت از تکلیف قانونی ماست و فاصله‌ای که بین حداقل دستمزد و سبد معیشت است، به قدری عمیق است که ممکن است افزایش یکباره مورد توقع ما نباشد، اما دستمزدی که تعیین می‌شود حتما باید تابعی از سبد معیشت و حاوی برنامه‌ای برای جبران چندساله این فاصله باشد که قابل‌بحث است و می‌توانیم با طرف کارفرمایی دولت برای برنامه‌ریزی تأمین حداقل‌های زندگی در دستمزد مذاکره کنیم. خدایی درباره پیشنهاد سه گروه دولت، کارفرمایان و کارگران برای تعیین دستمزد سال آینده تنها این را گفت که هنوز پیشنهاد رسمی دراین‌باره مطرح نشده است. نظر کارگران مذاکرات و اصرار بر سبد معیشت است اما طرف‌های مقابل هنوز عددی را اعلام نکرده‌اند. خدایی درباره پیشنهاد نماینده کارگران برای تعیین دستمزد سال آینده نیز تأکید کرد: قطعا پیشنهادهایی داریم اما از آنجا که روال تعیین دستمزد عمدتا به صورت چانه‌زنی در روزهای پایان سال اتفاق می‌افتد، مایل نیستیم در اعلام عدد و رقم پیش‌قدم باشیم. او همچنین با تأکید بر اینکه عدد تورم را به هیچ عنوان برای دستمزد سال آینده نمی‌پذیریم، اضافه کرد؛ سال‌های گذشته همواره نرخ تورم مورد ملاک قرار گرفت و همین هم باعث شد فاصله بین حداقل‌های زندگی و حداقل دستمزد اتفاق بیفتد. او با ذکر مثالی توضیح داد تورمی که اتفاق افتاده است روی هزینه‌های زندگی تأثیر می‌گذارد؛ به عنوان مثال وقتی تورم ۱۰درصدی را در جامعه داریم به شرطی که تورم در همه ردیف‌های هزینه‌ای یکسان اتفاق افتاده باشد که هیچ وقت این‌گونه نبوده است، معمولا میانگین تورم در هزینه‌های ضروری خانوار ازجمله خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها معمولا بیشتر از سایر ردیف‌هاست اما اگر به فرض اینکه تورم یکسان اتفاق افتاده باشد و حداقل‌های زندگی با ملاک سال گذشته دو میلیون و ۵۰۰ هزار تومان باشد، تأثیر تورم ۱۰درصدی در زندگی خانوار موجب افزایش هزینه ماهانه ۲۵۰ هزارتومانی می‌شود، اما امروز حداقل دستمزد یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان است. بنابراین اگر حداقل دستمزد را ۱۰ درصد افزایش دهیم یعنی درآمدها را ۱۲۰ هزار تومان افزایش داده‌ایم در حالی که هزینه‌ها ۲۵۰ هزار تومان افزایش یافته است. بنابراین، این باعث می‌شود امسال نه‌تنها نتوانیم کمکی به معیشت کارگران کنیم، بلکه مجددا ۱۳۰ هزار تومان دیگر به هزینه‌های خانوار اضافه کنیم. به گفته او؛ یکی از مهم‌ترین مسائلی که به عنوان خط قرمز در نظر گرفته‌ایم این است که به هیچ عنوان اجازه ندهیم این فاصله عمیق‌تر شود. بنابراین نرخ تورم به عنوان ملاک تعیین دستمزد نمی‌تواند پاسخ‌گوی نیاز کارگران باشد و به اعتقاد ما، قانون‌گذار هم در مرحله تصویب قانون پیش‌بینی چنین روزی را کرده است که علاوه بر نرخ تورم، بند دو ماده ۴۱ قانون اجرا شود چراکه این ماده به صورت عامرانه تأکید می‌کند که مزد تعیین‌شده باید بتواند حداقل‌های زندگی را تأمین کند. خدایی درباره رقم سبد معیشت نیز توضیح داد: با توافقی که انجام شده قرار بر این است که با قیمت‌های هفته پایانی بهمن‌ماه سبد معیشت را برای سال ۹۶ احصا کنیم. اما اگر جلسات زودتر آغاز شود و ضرورت ایجاب کند آمادگی این را داریم هر روزی که بحث آن آغاز شود عدد را اعلام کنیم. به گفته او؛ قطعا افزایش قیمت سبد خانوار را در تعیین دستمزد خواهیم داشت چراکه افزایش نرخ تورم یک‌ساله روی اقلام به عدد دو میلیون و ۴۸۹ هزار تومان اضافه می‌شود. او درباره حق اولاد و مسکن نیز تأکید کرد حق اولاد تکلیفش مشخص است و جزء درآمدها و تکلیف قانونی است و ۱۰ درصد حداقل دستمزد برای حق اولاد در نظر گرفته می‌شود اما در بحث هزینه‌های مسکن با توجه به سال جدید مجدا بررسی می‌شود اما در بررسی‌های سال‌های گذشته معمولا ۳۰ تا ۳۵ درصد هزینه‌های خانوار صرف مسکن می‌شود.

گام جدید بانک مرکزی برای افزایش امنیت تراکنش‌های بانکی

معاون بانک مرکزی با تشریح جزئیات برنامه جدید این بانک برای افزایش امنیت تراکنش‌ها و پرداخت‌های بانکی گفت: استفاده از برخی بسترهای ناامن دیگر منطقی نیست. ناصر حکیمی در گفت‌وگو با «مهر» با اشاره به بخش‌نامه اخیر بانک مرکزی درخصوص تراکنش‌های بانکی گفت: در بخش‌نامه اخیری که اداره نظام‌های پرداخت بانک مرکزی در روزهای گذشته صادر کرده است، هدف اصلی امن‌سازی مسیر است که البته داستان آن، برای دیروز و امروز نیست و مکاتباتی که بانک مرکزی با مجموعه سازمان تنظیم مقررات و نیز اپراتورها صورت داده، به نحوی است که در تراکنش‌های بانکی و آنجا که رمز و شماره کارت مبادله می‌شود، کار در بستر امن صورت گیرد. معاون بانک مرکزی افزود: زمینه امن به این معناست که وقتی مردم، شماره کارت و رمز خود را برای خرید و فروش، وارد یک سامانه می‌کنند؛ نباید به غیر از خود آنها و بانکی که باید اطلاعات را چک کرده و نیز شرکت پرداختی که کار را به انجام می‌رساند، فرد دیگری از اطلاعات محرمانه رمز و شماره کارت، مطلع شود؛ به این معنا که اطلاعات حساب بانکی و کارت افراد نباید در دسترس دیگری باشد. مقررات استاندارد در نظام بانکی نیز همین را می‌گوید که نباید این اطلاعات محرمانه، به غیر از کانال‌های فوق یعنی فرد و بانک، در دسترس دیگران قرار گیرد؛ چراکه احتمال نبود حس محرمانگی برای مردم و سوءاستفاده از سوی سودجویان وجود دارد.

او تصریح کرد: در بحث تراکنش‌های همراه یا خدمات پرداخت همراه، حدود سه سالی است که تراکنش‌ها مبتنی بر سرویس‌های اولیه نسل دو بوده و سرویس‌های داده، به صورت محدود از سوی بانک مرکزی عرضه می‌شد و بنابراین دسترسی مردم نیز محدود بود؛ به این معنا که کار از مسیر پیامک صورت می‌گرفت و فاقد این قابلیت بود که به صورت گسترده انجام شود. به عبارت دیگر اندازه‌ای که تراکنش می‌توانست انجام شود و نوع تراکنش و رقم آن، محدود بود تا اگر به لحاظ امنیت اتفاقی رخ داد، ریسک آن برای مشتریان در حد کمی باشد؛ ولی به‌هرحال ریسک وجود داشت.

آسان پرداخت
ASAN PARDAKHT
دانلود از 733.ir

ادامه از صفحه اول

ترجیح می‌دهم که نه

این نامه‌ها همه در واقع جنبه‌های مختلف وصیت‌نامه او بود و خطاب به افراد مختلف نوشته شده بود... در هر کدام از این نامه‌ها دلایلی را برای خودکشی‌اش عنوان می‌کرد؛ دلایل سیاسی تا شخصی...». این شیوه برخورد آرگداس موجب می‌شود تا اگر حتی در آینده‌ای نه‌چندان دور، نامه‌هایی از برخی سیاست‌مداران داخلی به شکل وصیت‌نامه از سوی اطرافیانشان منتشر شود، تعجب نکنیم. اینکه این نامه‌ها واقعی یا جعلی باشند، قاعدتا بخشی از رخدادهای سیاسی معاصر ما را که از دیده پنهان مانده است، عیان خواهند کرد.

در داستان «ترجیح می‌دهم که نه»، نوشته هرمان ملویل، با زندگی محرری استثنائی به نام «بارتلبی» روبه‌رو می‌شویم که هر کاری از او می‌خواهند، جواب «ترجیح می‌دهم که نه» را می‌شنوند؛ حتی اگر موقعیتی فراتر از آن چیزی را به او پیشنهاد دهند که در آن قرار دارد. بارتلبی و جایگاهش هیچ تناسبی با هم ندارند. او محرر دفتر اسناد رسمی است و باید گوش به فرمان و مطیع باشد. اما بارتلبی نه تنها برخلاف جایگاه خود عمل نمی‌کند بلکه دچار انحراف در وضعیت موجود هم می‌شود. مهم‌ترین ویژگی بارتلبی این است که همگان را متقاعد می‌کند کار درست را او انجام می‌دهد. اگرچه اطرافیانش این را بر زبان نمی‌آورند ولی تحمل ژست او در چنین فضایی بیانگر چیزی غیر از پذیرش نیست. دولوز در نقدی بر این داستان نوشته است: «ترجیح می‌دهم که نه» یک فرمول است؛ فرمول حیات در وضعیتی که نه می‌شود آن را تغییر و نه به آن تن داد. اگرچه این ژست، ژستی کمیک است، اما سرپیچی و امتناع درون آن خشونت نهفته در مبارزه را تداعی می‌کند.

براساس گفته دولوز، سیاست نهفته در این سه روایت را می‌شود این‌گونه رمزگذاری کرد: روایت اول، لئو به‌دنبال مرکز ثقل موازنه‌های قدرت بین جناح‌های سیاسی است تا با تاکتیک «عدم جانبداری» به لحظه تصمیم برسد. او تصور می‌کند با عدم جانبداری در دوره آشوب و هرج‌ومرج آلمان می‌تواند از عشقش (کاترینا) و رؤیایش (آلمان) صیانت کند. اما جایگاه لئو این فرصت را به او نمی‌دهد. لئو تاکتیکی اشتباه را برمی‌گزیند، تاکتیک عدم جانبداری به وقت جانبداری. در روایت دوم، آرگداس خودکشی را محملی برای به چنگ‌آوردن رؤیاهایش قرار می‌دهد. اگرچه او خجالتی و سربه‌راه است، اما همواره مترصد کنشگری در عرصه سیاست بوده است. شاید نوشتن دلیلی برای این کنشگری سیاسی است که او برگزیده، اما راضی‌اش نمی‌کند. سانسور نمی‌گذارد به آن «ژویسانس»ی که او در پی‌اش است، برسد؛ ازاین‌رو خودکشی را برمی‌گزیند تا حال را به آینده بدوزد و به آیندگان تذکر بدهد که وضعیت سیاسی غالب چه بر سر آنها آورده بود. تاکتیک سیاست‌ورزی آرگداس، تذکر و یادآوری است. شاید بتوانیم کسانی را که بر سر عقیده‌شان به هر شکلی جان باخته‌اند، در این مجموعه قرار دهیم. در روایت سوم، سیاست‌ورزی «ترجیح می‌دهم که نه» اگر در جایگاهی فراتر قرار نگیرد، بی‌تردید جایگاهی ویژه را به خود اختصاص می‌دهد. رمز آن، «نه گفتن» به شرایط موجود است. شاید نمونه بارز این سیاست، محمد مصدق باشد. آنچه مصدق را در این سیاست‌ورزی در جایگاهی برتر از دیگران می‌نشاند، «نه»گفتن به‌هنگامِ در قدرت‌بودن است. بسیاری‌اند که حتی در بیرونِ از قدرت نیز توان نه‌گفتن به شرایط موجود را ندارند؛ یا تسلیم آن می‌شوند یا اگر در قدرت‌اند آن را توجیه می‌کنند. نه‌گفتن یا همان ترجیح می‌دهم که نه، رمز عبور از قدرت است. به قول آندره مالرو انتخاب‌های واقعی ما از دل نه‌گفتن بیرون می‌آید؛ از حذف و تن‌ندادن به سیاست‌های نادرست. این همان سیاستی است که ریاضت بسیار و رهروان اندک دارد؛ رهروانی که هیچ امتیازی را برای برگشتن از راه خویش نمی‌پذیرند.

کتاب‌های استفاده‌شده در این یادداشت: «ترجیح می‌دهم که نه»، نوشته هرمان ملویل با ترجمه کاوه میرعباسی نشر نیکا و «دعوت به تماشای دوزخ» گزیده و ترجمه عبدالله کوثری، نشر فرهنگ جاوید.

سقف عادلانه برای هزینه دادرسی

اما برای یک میزان خدمات قضائی اگر ۱۰ میلیون‌تومان مطالبه شود؛ ۲۵۰ هزار تومان اخذ شده و اگر صد میلیون‌تومان مطالبه شود، سه‌میلیون‌و ۵۰۰ هزار تومان و اگر یک میلیاردتومان باشد، ۳۵ میلیون‌تومان و همین‌طور هرچه مال‌باخته‌تر، هزینه دادرسی هم بیشتر. بنابراین مجلس محترم شورای اسلامی باید در بودجه سال ۱۳۹۷، به این نکته توجه کند و برای دریافت هزینه دادرسی، سقف عادلانه تعیین کند. بی‌شک سقف هزینه دادرسی حداکثر دو میلیون‌تومان، سقف عادلانه‌ای در تظلم‌خواهی مردم نزد دستگاه قضائی است و نباید به آن، نگاه کسب درآمد داشت. اساسا چنین نگاهی منصفانه نیست. اینکه در لایحه بودجه ۱۳۹۷ و سال‌های قبل، ساخت ساختمان‌های جدید و مجتمع‌های استاندارد قضائی، از محل دریافت هزینه دادرسی، محاسبه و بسیاری از آنها نیز ساخته شده و در حال ساخته شدن است که در نهایت تأمین‌کننده منافع مردم است؛ دفاع قابل‌قبولی نیست. ساخت مجتمع‌های قضائی باید از محل مالیات یا بودجه عمومی باشد و از سهم همه مردم به یک نسبت پرداخت شود و نباید از کسانی گرفته شود که برای تظلم‌خواهی به دستگاه قضا پناه می‌آورند. در دوران حاکمیت رسول‌الله و امیرالمؤمنین نیز برای هزینه قضاوت که از وظایف ذاتی حکومت است، رسیدگی متوقف به اخذ هزینه نبود و از بیت‌المال عمومی هزینه دریافت می‌شد.